

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem
Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św.
Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w
biegącym upłynionym do d. 30 Czerwca (12 Lipca) r. bie-
żącym włącznie, wydała książeczek nowych 72, na które
tudzież na dawniejsze w 359 wnioskach złożono rub. sr.
5,727 kop. 75. Na żądanie zaś 98 Uczestników (prócz
procentu rsr. 43 kop. 86 1/2 należnego za rok bieżący od
całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 6,315 kop. 9 i
umorzyła książeczek 35. Przeto uczestników 18,441,
posiada kapitał rub. sr. 630,321 kop. 1 1/2.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 4 (16) Lipca.

W Austrii kwestja wojskowa zaczęła zwracać pilną uwagę, odkąd w Peszcie okazała się skłonność do przerobienia projektu do prawa o obowiązku służby wojskowej w duchu ściśle narodowym. Wyjazd do Pesztu ministra wojny, barona Kuhna, jak już wspominaliśmy, wskazuje jak wielkie musiały być trudności, kiedy potrzeba było osobistego jego pośrednictwa, a polemika dzienników wiedeńskich, gwałtownie sprzeciwiających się wszelkim dalszym ustępstwom na rzecz Węgier, jeszcze bardziej może utrudnić zadanie barona Kuhna. W Peszcie nie tak prędko spodziewają się załatwienia tej sprawy, gdyż sądzą tam, że nie będzie ona mogła być roztrząsana na sejmie przed końcem lipca, poczem nastąpi zawieszenie posiedzeń na miesiąc. — Drugą sprawą, dotąd mocno zajmującą dzienniki, jest rozmowa jaką miał w Pradze kanclerz państwa p. Beust z pp. Palackim i Riegerem. Po wyjaśnieniach pp. Palackiego i Riegera ograniczających się głównie na zaprzeczeniu mylnym wiadomościom dzienników niemieckich, *Abendpost* uznała za właściwe oznajmić, że milczenia jej nie należy brać za przyznanie podawanych w tym przedmiocie doniesień. To tylko jest pewnem, że tak wspomniona rozmowa, jak i pobyt cesarza austriackiego w Pradze, nie przyniosły żadnych rezultatów. Tymczasem surowość względem dzienników czeskich doszła do tego stopnia, że obecnie prawie żaden z ich redaktorów nie znajduje się na wolności.

Z Monachjum zaprzeczają stanowczo wieści, jakoby rząd wirttembergski dotąd nie ratyfikował konwencji zawartej z Bawarią co do twierdzy Ulmu. — Według doniesień z Elberfeldu, wkrótce miała się zebrać w Monachjum stała komisja wojskowa państwa prusko-niemieckich, w celu ułożenia systemu obrony Niemiec południowych, harmonizującego z systemem obrony reszty Niemiec. Zdanie tej komisji ma być zasięgane we wszystkich kwestiach wojskowych.

Według wiadomości z Hiszpanji, w całym kraju panuje spokojność i zmiany zaszkłe w składzie osób zajmujących posady dowódców wojskowych, zostały już ogłoszone. Organizacja armji, co jest wielce znaczącem, nie została zupełnie ruszona.

Ponieważ niepodobna się spodziewać, ażeby książę Aleksander Karagieorgiewicz stawiał się przed sąd miejski w Belgradzie, który musiał mieć ważne poszlaki przeciwko niemu, kiedy go zapożwał do stawienia się, przeto prawdopodobnie rząd serbski będzie żądał od Austrii wydania tego księcia. Wątpliwem jest jednak, czy temu żądaniu uczyni ona zadość, gdyż sądy węgierskie odmówiły wydania Trifkowicza i Mileticza, wytoczywszy przeciwko nim sprawy. Wszelako nie będą względem nich postępować zbyt surowo, gdyż naprzykład Mileticz, z wiadomością władz, opuścił Nowy Sad i udał się do kąpiel.

Obrany przez konwent demokratyczny w Stanach Zjednoczonych na kandydata do godności prezydenta, p. Horacy Seymour, były gubernator Nowego Jorku, jest stronnikiem wolnego handlu, a zaciętym przeciwnikiem wypłaty długu krajowego pieniędzmi papierowemi. Zatem co do tego ostatniego punktu, nie zgadza się z programem uchwalonym przez tenże konwent demokratyczny, który wybrał go na kandydata swego stronnictwa. Który z kandydatów weźmie górę, nie można przewidzieć, dopóki nie będzie wiadomo jak się ugrupują stronnictwa w stanach południowych, po zniesieniu tam zarządu wojskowego. Jak się zdaje, stronnictwo demo-

kratyczne, pomimo wszelkiej represji, posiada w wspomnianych stanach, jeszcze bardzo znaczny wpływ.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Paryża.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 3 (15) lipca. Dzisiejsza *La France* donosi, że generał Prim opuścił Londyn i udaje się na ląd stały.

Belgrad, 15 (3) lipca. Sąd kassacyjny wybrał na opiekunów księcia: dymisjonowanego prezesa senatu Stewcę Michajłowicza, ministra sprawiedliwości Gerenieza i ministra spraw wewnętrznych Miłojkowicza. Ostateczne rozprawy w sprawie o zamach odbędą się 23-go (11) b. m.

(Correspondens Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Belgrad, 13 (1) lipca.** Nabożeństwo żałobne, które podług zwyczajów serbskich miewa zwykle miejsce w sześć tygodni po pogrzebie, odbędzie się w niedzielę za zamordowanego księcia Michała. (Cor. Bür.)

* **Paryż, 13 (1) lipca.** Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, Juliusz Simon przemawiał za wnioskiem żądającym zniesienia ograniczeń co do sprzedaży książek na ulicach. — Zapewniają, że rząd zamierza posłać wojska nad granicę hiszpańską. (Wolffs T. B.)

* **Paryż, 13 (1) lipca.** *Patrie* otrzymała wiadomości z Hiszpanji, podług których ludność tameczna pozostała całkiem obcą sprzysiężeniu politycznemu, Espertero zaś odmówił swego niemu udziału. — Z powodu pogłosek o konwencji celnej i militarnej, jaka ma być zawarta pomiędzy Francją, Belgią i Holandją, toż pismo ogłasza długą korespondencję z Brukseli, w której podnoszone są korzyści, jakie wypłynąć mogą z takiej konwencji dla Belgji. (Cor. Bür.)

* **Wiedeń, 13 (1) lipca.** Minister spraw wewnętrznych Giskra wybrany został w miejsce zmarłego deputowanego Mühlfelda, 954 głosami przeciw jednemu, na deputowanego z miasta Wiednia do sejmu niższo-austriackiego. (Tamże.)

* **Praga, 13 (1) lipca.** Pomimo ogłoszonego zakazu zapowiedzianych na wczoraj zgromadzeń ludowych w rozmaitych punktach kraju, zebrało się pod górą Prawdą (okręg Lubo) 4,000 do 5,000 ludzi, w tej liczbie konne hufce ze sztandarami i muzyką; lecz ludzie ci nie ukonstytuowali się w zgromadzenie i nie mieli mów, ale podzielili się w lesie na grupy. Na wezwanie naczelnika okręgu, który zgłosił się wkrótce potem, ludzie ci rozeszli się bez szemrania i bez stawiania oporu, wśród okrzyków „Ślawa” na cześć korony czeskiej. Ludzie zgromadzeni koło Potensteinu (okręg Adler-Kościelce), w liczbie około 2,000, usłuchali również bez wszelkiego oporu wezwania do rozejścia się. W Waleczowie (w okręgu Münchengraetz), zgromadziło się około 150 ludzi. Hufiec złożony z 15 jeźdźców nie został dopuszczony, poczem wszyscy obecni rozeszli się do domów. W Żizkafeld (w okręgu Przybysławskim) zgromadziło się przeszło 4,000 ludzi, którzy upraszali o pozwolenie zatrzymania się na godzinę dla wytchnięcia, co też zostało im pozwolone, poczem rozeszli się oni. Postawa i usposobienie ludności były wszędzie spokojne. (Die Presse.)

* **Peszt, 14 (2) lipca.** Böszörmenyi został wzięty wczoraj przed południem, przez czterech trabantów i jednego komisarza policyjnego, ze swego mieszkania letniego w lasku miejskim, i osadzony w więzieniu, gdzie będzie odsiadywać karę, na jaką skazany został na skutek procesu prasowego. (Tamże.)

* **Kronstadt, 13 (1) lipca.** Redaktor pisma kronstadtzkiego *Gazetta Transilvania*, Muresiano, wezwany został, z powodu przekroczenia prasowego, przed sąd komitatu maroskiego, do Maros-Vasarhely. Kilka dni temu odbyto w lokalu redakcji tego pisma rewizję dla odszukania rękopismu znanego pronunciamiento blasendorfskiego, lecz wszelkie poszukiwania pozostały bezowocne. (Cor. Bür.)

* **Madryt, 13 (1) lipca.** Zapewniają, że książę Montpensier zamierza udać się do Portugalji. (Wolffs T. B.)

* **Southampton, 13 (1) lipca.** Z Nowego Jorku donoszą pod datą 2-go b. m.: Stan Mississippi odrzucił nową konstytucję większością 14,000 głosów. System militarny został zniesiony we Florydzie. Gubernator Reed objął na nowo swe obowiązki cywilne. (Cor. Hav. Bul.)

* (Zakład jedwabniczy w Sielcach). JW. Hrabia Namieśnik, wczoraj, we środę, niespodzianie zwiedził zakład jedwabniczy w Sielcach pod Warszawą. JW. Hrabia udał się naprzód do lasku ajlantusowego, zajmującego półtora morga, i z wielkiem zajęciem przyglądał się różnym stopniom rozwoju jedwabników ajlantusowych, od ich wyjścia z jajka, do oprzędzania kokonów. JW. Hrabia podziwiał siłę roślinności drzewek ajlantusowych i na własne oczy przekonał się, z jakien powodzeniem ajlantusy przetrzymały naszą zimę. Z plantacji JW. Hrabia przeszedł do samego zakładu, gdzie widział rezultaty hodowli tegorocznej jedwabników morwowych. Prawie wszystkie jedwabniki już oprzędły kokony. Dyrektor zakładu okazywał JW. Hrabiemu dwa kokony jedwabnika dębowego, *Bombyx Yama-Mai*, które oprzędły się pod gołym niebem w plantacji na młodych dębach. Jest to pierwsza próba hodowli tych jedwabników, która się tu udała. JW. Hrabia Namieśnik raczył łaskawie wynurzyć dyrektorowi zakładu w Sielcach swe zadowolenie ze wszystkiego co widział.

* (Ruska czytelnia w gmachu teatru). *Warsz. Dniw.* pisze: „Rok temu blisko wspominaliśmy o urządzeniu nowej ruskiej czytelnii, której właściciel, Michał Frühling, obiecywał wzbogacić ją znakomitszymi dziełami i czasopismami. W tych dniach byliśmy w czytelnii p. Frühlinga i przekonaliśmy się, że sumienne spełnił swe przyrzeczenie. W tym celu, dla nabycia dzieł i zawiązania stosunków z księgarzami, osobiście udawał się on do St. Petersburga i Moskwy. Teraz, dział ruski jego czytelnii składa się z przeszło 1,000 dzieł, w liczbie 4,000 oddzielnych mniejszych i większych tomów, co stanowi dostateczny zapas dla zaspokojenia ciekawości znacznej większości czytelników. Zwróciliśmy uwagę, że braknie jeszcze wielu dzieł z nauk historii naturalnej, lecz p. Frühling objaśnił nam, że dzieła tej ośnowy, niestety, w bardzo nieznacznej liczbie są żądane, że trzymane bywają przez czytelników niezmiernie długo, i że przy takich warunkach — szczególnie w początkach urządzania czytelnii, — trudno poświęcać kapitał ze stratą dla siebie; zresztą, p. Frühling zamierza nieodwołnie wzbogacić swą czytelnię i w dziale historii naturalnej. Poniżej wymienione są niektóre z dzieł, dotyczących badania natury, już znajdujące się w jego czytelnii. W dziale belletrystyki, historii i dziennikarstwa, czytelnia p. Frühlinga przedstawia bardzo dobry wybór; wymienimy szereg ruskich i zagranicznych dzieł, mogących przyciągnąć i wymagającego nawet czytelnika. Z ruskich: Aksakow, Botkin, Bieliński, Wonlarski, Weltman, Wyszastawcew, Gensler, Gogol, Gonczarew, Grebienka, Gribojedow, Grigorowicz, Dal, Dobrolubow, Dostojewski, Jermolow (generał, *Pamiętniki*), Żeleznow (*uralej*), Żukowski, Zagoskin, Karamin, Kostomarov, Krestowski, Lermontow, Majkow, Marliński, Maksimow, Narieźnyj, Niekrasow, Nikityn, Ostrowski, Paszkin, Panajew, Pisarew, Pisiemski, Pomiałowski, Potiechia, Slipecow, hr. Sołohub, hrabiowie Tolstoj, Turgenjew, Uspieaski, Czernyszewski, Szczapow, Szczedrin Jakuszkin i wiele innych. Z zagranicznych pisarzy, w czytelnii Frühlinga znajdują się w ruskim przekładzie: Agassis (*szkice geologiczne*), d'Azeglio, Arago (*podróż naokoło świata*), Auerbach, Boek (*zdrowie i choroby*), Bockl, Brea, Braddon, Bulwer, Walter-Scott, Harting (*szkice natury*), Hartwig (*człowiek i natura*), Haskel, Hautour, Heine, Herstekker, Göthe, Gück (*podróż po Tatarji*), Guizot, Hoffman, A. Humboldt, Hugo, Haksthansen (*kraj kaukaski*), Dante, Darwin (*podróż*), Dickens, Damas, George Sand, Ziebel, d'Israeli, Collins, Cooper, Quatrefages (*człowiek i zwierzęta*), Laboulaye, Leo, Lyons, Myne Rid, Macaulay, Mickiewicz, Malle-schott (*szkice fizjologiczne*), Prescott, Pritchard, J. J. Rousseau, Smiles, Sue, Thackeray, Thierry, Thiers, Figuier (*obrazy natury*), Fredol (*świat morski*), Schleiden (*morze, studja z historii naturalnej*) i inni. Z nowych naukowo-literackich czasopism u p. Frühlinga można znaleźć: *Вѣстникъ Европы*, *Русскій Вѣстникъ*, *Отечественная Записка*, *Дѣло*, *Русскій Архивъ*, *Современное Обозрение*, *Всемирный Трудъ*, *Будильникъ*, a z wydanych poprzednio — *Атеней* i

Библиотека для чтения. Szczególnie znakomite dzieła i czasopisma, p. Frühling sprowadza w kilku egzemplarzach. Wielu z rosjan, rzucających przez obowiązki na prowincję, powinno szczególnie cieszyć się z istnienia czytelnicy p. Frühlinga, dla tego, że dostarcza on książki do czytania w powiaty, pocztą. Czytelników nie będzie to zbyt drogo kosztowało, gdyż za przesyłanie książek liczy się tylko po 3 kop. od funta. Przytem właściciel czytelnicy nie wymaga zastawu. Chcąc dogodzić publiczności, p. Frühling obecnie zniża cenę abonamentu; tak, za czytanie książek zamiast poprzedniej ceny 3 rsr. kwartalnie, ustanawia się 2 rsr., a zamiast 1 rsr. miesięcznie, 75 kop. Jeżeli z czasopismami, to zamiast 4 rsr. 50 kop. kwartalnie, ustanawia się 3 rsr., a zamiast 1 rsr. 50 kop. miesięcznie, 1 rsr. 20 kop. Roczny abonament książek kosztuje 6 rsr. 50 kop. a z czasopismami 9 rsr. Przy tej czytelnicy znajdują się książki polskie, francuskie, niemieckie i angielskie. Licząc na to, że czytelnicy jego znajdą sobie dostateczną ilość przychylących czytelników, tembardziej, że literatura ruska codziennie wzbogaca się nowymi siłami i dziełami, p. Frühling, jak wspomniano wyżej, udziela książki bez żadnego zastawu. Szkoda byłoby nie podtrzymywać jego pożytecznego przedsięwzięcia, przez, o ile można najzupełniejszą pomoc. Czas i pieniądze poświęcone na czytanie, wynagradzają się lepiej niż wszelkie inne ich użycie. *Rosjanin.*

* (Koncert na korzyść pogorzelców w Pragi). Przypominamy, że jutro, to jest w piątek, d. 5 (17) Lipca, staraniem komitetu resursy kupieckiej, danym będzie w gmachu teatru koncert wokalistyczny i instrumentalny, z którego dochód przeznaczony został na wsparcie dotkniętych klęską pożaru.

* (Zamknięcie przejazdu). Z powodu rozpoczętych robót brukarskich w alei Jerczolskiej, droga ta pomiędzy Nowym Światem a ulicą Bracką dla przejeżdżających zamknięta zostaje; komunikacja zaś pomiędzy Nowym Światem a Foksałem drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, odbywać się będzie ulicami Chmielną i Bracką.

* (Oświecenie). Od dnia 5 (17) do 10 (22) lipca r. b. włączanie, latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 8 min. 45 wieczorem, a gaszone o godzinie 2 min. 15 z rana.

* (Wypadki miejskie). W dniu wczorajszym, Włodzimierz książę Czetwertyński, pod Nr. 480/1, zamieszkały, nagle zmarł; o czym sąd właściwy zawiadomiono. — Nocy dzisiejszej około godziny 1 1/4, na przedmieściu Pradze, w domu Nr. 53, z niewiadomej jeszcze przyczyny, wybuchł ogień z wozowni, skutkiem którego, w części spaliły się, w części rozebrane zostały przez straż ogniową, następujące zabudowania drewniane: w domu pod Nr. 53 wozownia, stajnia i spichrz; pod Nr. 54 chlewa, spichrz i komórki, oraz w domu pod Nr. 56, trzy nie wielkie wozownie i komórki. Wszystkie te budynki były ubezpieczone. Straty z pożaru wynikłe wynoszą do 1350 rs. Śledztwo przyczyny pożaru zarządzono. — W dniu 30 czerwca (12 lipca), dano znać policji o nagłej śmierci Piotra Smolikowskiego, studenta szkoły głównej, syna dymisjonowanego pułkownika, a nateraz właściciela domu pod Nr. 1260b; w nieobecności ojca; ponieważ z zewnętrznych oznak, śmierć jego wydawała się nienaturalną, policja udzieliwszy swoje spostrzeżenie, jak również obiegające między ludnością wieści, właściwej władzy sądowej, wywołała szczególną baczność tejże przy dopełnionej obdukcji i sekcji sądowo-lekarskiej, jakoż po uskutecznieniu tychże, osiągnięto przekonanie, że denat zmarł rzeczywiście w skutku otrucia; prócz tego powzięto wiadomość, że wkrótce przed śmiercią jego zginęło pięć tysięcy rubli w listach likwidacyjnych, w posiadaniu nieboszczyka leżące. Silne podejrzenie o otrucie Smolikowskiego i wykradzenie pieniędzy, pada na pewną osobę, przybyłą z m. Wilna, która z decyzji sądu w domu badań aresztowaną już została. Oprócz rozwinętego już śledztwa sądowego, zarządzono ściśle dochodzenie tego wypadku ze strony policji tułskiej.

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 12	dzis rsr. 1 kop. 12.
Za frank " " " 31	" " " 31.
Za złoty reh. " " " 68	" " " 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Zgromadzenie sióstr miłosierdzia w Pskowie). *Rus. Inw.* podaje, podług gazety miejscowej, następującą wiadomość: Najjaśniejsza Cesarzowa, w widokach przysposobienia osób zdolnych nieść w każdym czasie czynną pomoc cierpiącym na rozmaite choroby i spełniać inne także czyny miłosierdzia chrześcijańskiego, raczyła zezwolić na otwar-

cie w Pskowie zgromadzenia wzorowego sióstr miłosierdzia, przyczem powierzyła to dzieło znanej Domowi Cesarowskiemu ze swych roztropnych rozporządzeń, przełożonej klasztoru sierputowskiego Władycznego, ksieni Mitrofanji. Dobrze to dzieło zostało już rozpoczęte. Przeznaczono w Pskowie dla tego zgromadzenia stosowną świątynię (Iljińską na Zapskowie), przysposobiane są tak lokal dla niego, jak i inne środki dla jego istnienia, lecz samo zgromadzenie nie zostało jeszcze otwarte. Tymczasem wieść o założeniu w Pskowie tego zgromadzenia doszła do św. góry Athos, i tameczny klasztor ruski św. Pantalemona pośpieszył przysłać dlań, dla błogosławieństwa i poświęcenia, bogaty obraz św. wielkiego męczennika Pantalemona, z częścią relikwii tego świętego.

* (Szkoła dla sierot). *Rus. Inw.* pisze: Donosiliśmy już o założeniu w m. Pawłowsku, na pamiętkę spoczywających w Bogu członków Rodziny Cesarzowskiej, szkoły dla dziewcząt sierot. Obecnie szkoła ta została otwarta, dzięki niezmordowanemu staraniom Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Aleksandry Józefówny co do wprowadzenia tej myśli w wykonanie. Otwarcie szkoły miało miejsce; dwanaście dziewcząt pobiera już naukę; spodziewać się należy, że dobroczynność ogółu nie ośmiesza dołączyć swe wedle możliwości ofiary, i upoważnieni jesteśmy wezwać wszystkie osoby, życzące sobie nieść ofiary stałe lub czasowe, ażeby oddziały takowe wprost do kantoru Dworu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, w pałacu marmurowym, i ażeby przyczyniły się w ten sposób do powodzenia zakładu drogiego dla każdego rosjanina z powodu imion Najdostojniejszych Ojów, na pamiętkę których został on otwarty, oraz celu dobroczynnego, w jakim został pomysłany.

* (Towarzystwo opieki nad chorymi i rannymi wojskowymi). *Ural. Wojsk. Wied.* donoszą: Dnia 6-go czerwca odbyła się pierwsza narada członków-założycieli towarzystwa opieki nad chorymi i rannymi wojskowymi. Po przeczytaniu ustawy towarzystwa, przystąpiono do wyboru członków zarządu miejscowego. Za zgodą ogólną, godność prezesa powierzono została generał-majorowi M. A. Wierewkinowi, godność zaś pomocnika jego, generał-majorowi K. F. Bizianowowi.

* (Koncesja na drogę żelazną z Rybina do stacji Bologowo, została już przez rząd zatwierdzoną.

* (Kolej żelazna brzesko-pińska). W *Kijewlaninie* piszą: Wiadomo nam, że w niezadługim czasie mają odbyć się poszukiwania co do projektowanej kolei żelaznej z Brześcia Litewskiego przez Pińsk i Berdyczów do Kijowa.

* (Droga żelazna uralsko-tiumenska). Do *Dz. gubern. wiac.* piszą z Sarapulu, że kupiectwo tameczne obchodziło 6-go czerwca rozpoczęcie robót około niwelacji projektowanej drogi żelaznej uralsko-tiumenskiej, przyczem we wsi Jerszowce, od której ma iść ta droga, odprawione zostało przez miejscowe duchowieństwo wiejskie nabożeństwo, z modłami o długie lata Najjaśniejszego Cesarza.

* (Dwa pomniki). Gazeta *Moskwa* przypomina, że we wsi Kuncowie, która należała przedtem do Naryszkinów, obecnie zaś jest własnością p. Soldatenkowa, można widzieć dwa pomniki, świadczące o wydarzeniach, z których jedno miało miejsce równo 100 lat temu, drugie zaś 50 lat. Przed głównym domem wsi Kuncowa, na małym placu wiodącym do cerkwi, stoi kolumna z pierwszego marmuru ruskiego, odkrytego w Syberji za panowania Cesarzowej Katarzyny II. U szczytu kolumny znajduje się cyfra Cesarzowej, u dołu zaś podpis, wskazujący na to, że marmur ten był pierwszą bryłą odłamana w Syberji w r. 1768. W ogrodzie położonym na lewo od tegoż domu, stoi pomnik na tem samym miejscu, z którego król pruski Fryderyk-Wilhelm III, ujrawszy w r. 1818 Moskwę, składał jej podziękowanie za ocalenie Niemiec od francuzów. Napis świadczący o podziękowaniu króla, ma u góry pruskiego orła jednogłowego; na drugiej zaś stronie pomnika znajdują się ruski orzeł dwugłowy i cyfra Cesarza Aleksandra I.

* (Zbiory herbaty. — Wice-konsul ruski). *Birż. Wied.* podają z Chań-Kou, pod datą 14 maja (przez Europę), następujące wiadomości: „Czas pochmurny i ciągle dżdżysty, jaki miał miejsce przed samym zbiorom herbaty, zniszczył całkiem nasze nadzieje na otrzymanie dobrej herbaty; wąpić nawet należy, ażeby herbata tegoroczna wyrównywała choć cokolwiek, pod względem swych własności, herbacie zeszłorocznej. Znajdujący się w Chań-Kou wice-konsul ruski, M. A. Iwanow, dał sobie, jak widać, radę z naczelnikiem chińskim. Naczelnik chiński tej prowincji, Dao-Taj, uwzględnił wszelkie żądania p. Iwanowa i wykonywa je chętnie. Dał on obecnie p. Iwanowowi dwadzieścia listów otwartych, czyli ogłoszeń naszych fabryk; ogłoszenia te porożlepiane zostaną w miejscach widocznych; Dao-Taj wkłada przez te listy na naczelników powiatów, wójtów gmin i poborców cały obowiązek okazywania pomocy rosjanom mieszkającym na fabrykach. Oprócz tego, Dao-Taj zaprowadził 16 stacji na rzece Jansu do Pun-Jana, Jansu Uduna i Sian Jana i przy każdej stacji znajduje się łódź wojenna chińska pod dowództwem oficera. Obecnie przewóz srebra i pak z herbatą w góry odbywa się bezpiecznie, pobyt zaś rosjan po za obreębem portów otwartych całkiem się ustalił. Na pierwszy raz dość i tego, potem zaś zobaczymy. Może być, iż dadzą się osiągnąć większe jeszcze korzyści.”

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Kwestja organizacji armji. — Wyrok). *Wiedeń, 12 lipca.* W prasie tutejszej wszczęła się już dość zawzięta polemika z powodu postawy komisji militarnej sejmu węgierskiego względem projektu do prawa o organizacji armji. Drzemający od niejakiemu czasu antagonizm przeciw podziałowi monarchji na dwie odrębne połowy, wychodzi znowu przy tej sposobności na jaw z zaskakującą gwałtownością, i dopiero teraz można przekonać się dokładnie, że publicystyka niemiecka spogląda właściwie na dualizm jako na okres przechodni, konsekwencjom którego nie chcą dać za żadną cenę wzmocnić się. Zresztą zadanie ministra wojny ogólnopanstwowego, barona Kuhn'a, który udał się do Wiednia dla utworzenia drogi do porozumienia, nie zostanie bynajmniej ułatwione przez wszczętą tu polemikę, albowiem węgierska komisja militarna, złożona po większej części z byłych oficerów od honwedów, upatrywać będzie w tem nowe wyzwanie do tem gorliwszego bronięcia mniemanych interesów Węgier. — Z Pragi donoszą dziś znowu o całym szeregu wyroków w procesach prasowych, tak iż wkrótce żaden z publicystów czeskich nie będzie już znajdować się na wolności. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wyrok). *Praga, 14 lipca.* Redaktor *Politik*, p. Nedoma, uznany został dziś, in contumaciam, za winnego zaburzenia spokojności publicznej, i skazany na 4 miesiące ciężkiego więzienia i utratę 1.200 guldenów z kaucji. (*Cor. Bür.*)

Dziennik Narod. Listy utrzymuje, że gazety niemieckie podały zupełnie mylne wiadomości o rozmowie pp. Palackiego i Riegera z kanclerzem państwa baronem Beustem, podczas pobytu cesarza austriackiego w Pradze. Dla sprostowania tych wiadomości, praski niemiecki dziennik *Politik*, zamieścił artykuł podpisany przez pp. Palackiego i Riegera. *Dziennik Narod. Listy* podał go w przekładzie czeskim, a my przytaczamy go w skróceniu. *Deutsche Allg. Zing* podała osnovę rozmowy w dniu 22 czerwca w kancelarji namiestnika Czech, pomiędzy baronem Beustem a pp. Palackim i Riegerem. Ci ostatni oświadczają, że „cała osnovę tej rozmowy jest nieprawdziwą, nie przedstawia nic uzasadnionego i co najgorzej zawiera to, o czym nikt nie myślał i nie mówił”. — „Nie uważamy za właściwe”, — dodają pp. Palacki i Rieger, — „ani zbijać, ani uzupełniać tych wiadomości, żeby zaspokoić ciekawość tych, co rozpowszezczają fałsz, aby wyciągnąć odpowiedź i tym sposobem dobrać się istoty rzeczy”. Pp. Palacki i Rieger przełożyli zatrzymać się nad jednym głośniejszym uwagi ustępem wyżej wspomnianego artykułu *Deutsche Allg. Zing*, jakoby czeska opozycja chciała uciec się do obcej pomocy. „Gdzie tylko zdarzało się nam spotykać się z osobistościami politycznymi”, — powiadają, pp. Palacki i Rieger, — „tak w Petersburgu, jak i w Paryżu, wszędzie jasno wypowiadaliśmy nasze przekonanie, że związek korony czeskiej z państwem austriackim, jeżeli tylko takowe będzie uorganizowane federacyjnie, byłby dla naszego narodu najlepszą rekompensacją jego indywidualności, tak pod względem historyczno-politycznym, jak i pod względem języka”. Wykazawszy swe zasady polityczne, pp. Palacki i Rieger powiadają dalej: „Przy niezwykle wahaniami, w jakim obecnie znajduje się Europa, nie możemy my pozostać obojętni co do usposobienia sąsiednich narodów i rządów. Jest to dla nas tem ważniejszem, że dziennikarstwo będące na żołądź naszych przeciwników, ciągłemi i rozpuszczanemi po całym świecie we wszystkich językach potwarzami, odstręczyło od nas prawie wszystkie zachodnie narody. Każdy bezstronny człowiek łatwo może zrozumieć, że szczególnie dla nas drogiem jest współzucie narodu ruskiego, które mianowicie od czasu naszej wycieczki na go, które etnograficzną do Moskwy, codziennie silnie się uwydatnia. Bylibyśmy równie niewdzięcznymi jak słabymi i nierozsądnymi, gdybyśmy, dla dogodzenia naszym przeciwnikom, wyrzekli się współzucia

dla tego, „współplemiennego wielkiego narodu”, mającego bogatą przyszłość. Gdyby ci co nas uciskają zamierzali zapalić wojnę pleńion, przepowiadana przez wielu ich publicystów, i gdyby lud nasz w tej walce doprowadzony był do rozpacz, to mogłoby się stać, że szale naszego losu przeważałoby poczucie ruskiego narodu o plemiennem pokrewieństwie z nami, poczucie którem, przejęty był cały lud ruski. Nie wchodziliśmy w żadne układy z rządem ruskim, tem mniej nie staraliśmy się wzmiankować o chwiejności istnienia Austrii, lub dotykać przedmiotu, który mógłby na nas rzucić podejrzenie o bezprawne czyny. W sposób najbardziej stanowczym dowiedzieliśmy się tylko, że Rosja w żadnym wypadku⁽¹⁾, nie pomyśli o przyłączeniu Czech, i wcalebyśmy się nie zadziwili, gdyby kanclerz państwa to samo nam oznajmił”.

* (Kwestja chorwacka). Deputacje regularne węgierska i chorwacka wybrały wspólną komisję redakcyjną, której powierzone zostało sformułowanie porozumienia pomiędzy Węgrami i Chorwacją. Komisja ta porozumiała się już co do formy i tytułu aktu, który ma być zredagowany. Lloyd węgierski donosi, że dokument ten napisany będzie *fracta pagina* i mieć będzie po prawej stronie tekst węgierski, po lewej zaś stronie tekst chorwacki porozumienia. Tytuł urzędowy tego dokumentu tak brzmi: *Egyezkedési javaslat* po węgiersku, *Ausgleichsvorschlag* (projekt pojednania) po niemiecku, i *Nagodbeno osnova* po chorwacku. Tymczasem komisja poleciła panu Zuwićowi przenieść na papier wszelkie ustne i na piśmie wymiany myśli obu deputacji. Ostateczne sformułowanie projektu pojednania, który ma być złożony obu deputacjom, powierzone zostało pióru Franciszka Deaka. (Nordd. A. Z.)

* (Środki rewolucyjne). Niektórzy mówcy w starożytności umieszczali przy boku swoim flecistów, którzy obowiązani byli podtrzymywać ich intonację. Wiedeńska *Presse* donosi, że władze austriackie mają zamiar postawić cenzora i dobosza przy mówcach, którzy występować będą z mowami na przyszłych uroczystościach narodowo-strzeleckich. Zadaniem cenzora będzie wstrzymywanie mówcy, kiedy tenże pozwoli sobie pewnych wycieczek w dziedzinę polityki i zbyt wyraźnych napaści na osobistość; w razie powtórzenia, cenzor zwróci jego uwagę. Mówca, nieposiadający krasomówstwa nie odstąpi od swoich ataków, w takim razie cenzor powinien będzie zagłuszyć głos jego. *Presse* donosząca o tych środkach rewolucyjnych, nazywa je *nadzwyczajnymi*, i ma zapewnością słuszność. (La Fr.)

* (Rozruchy). *Trjest*, 14 lipca. Wczoraj o północy zebrał się przed kawiarnią Chioggia tłum burzycieli w nieprzyjaznym widocznie zamiarze przeciwko wieśniakom słoweńskim i milicji krajowej. Powodem do tego była bijatyka zaszła w nocy poprzedzającej pomiędzy odjeżdżającymi do domu wieśniakami a włochoi. Napadnięto na milicjanta i rzucano na niego kamieniami; do nadeszłego potem patrolu policyjnego strzelano z rewolwerów. Aresztowano siedmiu wicherzycieli i położono koniec zbiegowisku. Patrol policyjny nie zrobił żadnego użytku z swojej broni. Przy wystrzałach z rewolwerów przez burzycieli zabity został jeden cywilny człowiek. Oprócz tego ranił jeden ułupowany feldwebel i jeden cywilny. Prowadzi się sądowe śledztwo. (Cor. Bür.)

Prusy i Niemcy.

* (Twierdza Ulm). *Monachium*, 13 lipca. Według *Neueste Depeschen*, całkiem błędny jest telegram z Monachium, podany przez pisma frankfurckie i donoszący, jakoby zawarta pomiędzy Bawarią i Wirtembergiem konwencja w przedmiocie twierdzy Ulm, nie została jeszcze teraz ratyfikowaną przez rząd wirtemberski, z powodu zamierzonego ustanowienia komisji militarnej południowo-niemieckiej. Przeciwnie, konwencja ta została już ratyfikowaną. (Wolffs T. B.)

* (Komisja militarna). *Elberfeld*, 14 lipca. Dzisiejsza *Elberfelder Ztg.* podaje z dobrego jak powiada źródła, podstawy prowadzących się obecnie pomiędzy państwami południowo-niemieckimi układów w przedmiocie ustanowienia komisji stałej, która ma odbywać swe posiedzenia w Monachium, pod prezydencją Bawarii. Uchwały mają być stanowione większością głosów. Cel główny komisji zależy na zaprowadzeniu systemu obronnego południowo-niemieckiego, harmonizującego z takimże systemem w reszcie Niemiec. Twierdza południowo-niemieckie mają być oddane pod zarząd komisji, której trzeba się będzie radzić co do wszystkich kwestij

militarnych. Komisja ta ma zgromadzić się już 15-go b. m. (Wolffs T. B.)

* (Stosunki z Wirtembergją. — Szlezwigczy). *La Fr.* z d. 14 b. m. pisze: W ostatnich czasach czytano w korespondencji z Stuttgartu, że król wirtemberski wysłał do króla pruskiego list z zapewnieniem o wierności dla zobowiązań względem rządu pruskiego. Możemy zapewnić, że podobny list nie został nigdy wysłany, i że zmyślono go tylko dla rzucenia i wprowadzenia w kłopot króla wirtemberskiego i jego rządu. Wiadomo, że baron Varnbüler i p. Mitnach zapewniali ciągle w swoich mowach o wierności rządu wirtemberskiego dla wszystkich zobowiązań, ale oświadczyli zarazem, że nie dadzą się dalej nad to pociągać. Pogłoska co do niemieckiego listu króla wirtemberskiego, jak i wiele innych zmyślonych wiadomości, rozpuszczana jest tylko zapewne dla wzbudzenia niedowierzania wśród ludności nie należącej do związku północnego. — Dzienniki duńskie donoszą, że szlezwigczy po powrocie z wycieczki po Jutlandji przyjęci byli z wielkim zapalem w miastach Sönderburgu i Flensburgu. W ostatnim tem mieście manifestacje posunięte były tak daleko, że władze pruskie zmuszone były wnieść się w nie; żandarmerja konno atakowała tłumy tłoczące się do portu i aresztowano wiele osób.

* (Hr. Goltz). Do *Köln. Ztg.* piszą z Paryża: „Przy nowym sposobie leczenia, zdrowie hr. Goltza szybko się polepsza. Dwaj znakomici operatorzy, Nelaton i Langenbeck, proponowali hrabiemu powtórna operację raka; należało odjąć choremu część dolnego podniebienia i języka, co atoli nie dawało jeszcze rękojmi zupełnego, radykalnego wyleczenia. Ambasador pruski, usłyszawszy taki wyrok, postanowił udać się do empiryka van Smitta, którego rekomendowała mu księżna Metternich i o skutecznym leczeniu którego donieśli Damas ojciec i inne osoby. P. van Smitt jest rodem z Westfalii; wraz z bratem swoim, który pozostaje na służbie w kolonjach niderlandzkich na oceanie Indyjskim, van Smitt dostał się do Indii Wschodnich, gdzie służył u jednego z lekarzy tamecznych w charakterze nawpół niewolnika i nawpół kamerdynera; od tego to Eskulapa nauczył się on leczyć niektóre choroby żołądka, zwłaszcza zaś chorobę raka. Ponieważ van Smitt nie otrzymał żadnego wykształcenia lekarskiego, przeto leczy on specjalnie te tylko choroby, które zbadał. Co się tyczy hr. Goltza, van Smitt przepisał mu z początku płukanie z esencji roślin indyjskich, przysyłanych mu od czasu do czasu do Europy; działanie farmaceutyczne tych roślin nie jest jeszcze znane. Od płukania tego chory uczył z początku bardzo silny ból, jak gdyby paliło się w ustach; następnie ból zaczął zmniejszać się i poczęły ukazywać się na podniebieniu nowe wrzody, mające charakter raka i obierające następnie. Według takiej powagi, jak doktor Tardieu, nigdy jeszcze dotąd nie zdołano doprowadzić raka do stanu obierania, i z tego powodu profesor ten uapatriwał w danym wypadku pomyślny obrót choroby. Jednocześnie z płukaniem, van Smitt polecił choremu wcierać w gruczoły dolnego podniebienia lekarstwo w kształcie maści zrobionej z żab (żółtych z czerwonymi oczami), które gotował, rzec można, we własnym ich soku, dla otrzymania maści o której tu mowa. Dzięki tym środkom, wrzody na dolnym podniebieniu pękły, i hrabia znajduje się w tem położeniu, że może bez szczególnego bólu przyjmować pokarm i nawet mówić. Małe wrzody nowo-uformowane zgoiły się i pozostał tylko jeden wielki wrzód, wyleczenie którego, jak zapewnia van Smitt, wymagać będzie około 8 tygodni czasu.”

Włochy i Rzym.

* (Obóz jazdy). W drugiej połowie lipca ma być urządzony w pobliżu Pordenone, w Wenecjańskim, wielki obóz jazdy; za czasów panowania austriackiego odbywały się tamże prawie corocznie wielkie manewry jazdy. (Nordd. A. Z.)

Turecja i ziemie sławiańskie.

* (Rada stanu). Porta wezwała dwóch bułgarów do zasiadania w nowej radzie stanu tureckiej. Piszą z Philippopolu do *Monitors*, że nominacja ta uważana za rękojmię przyszłego większego współdziału w sprawach państwa, przyjęta została w wilajecie z jak największym zadowoleniem. (La Patr.)

* (Wiadomości z Serbji). Do dziennika *N. Poror* piszą z Belgradu pod 7 lipca: „Każdy teraz mógł przekonać się jak serbowie są roztropni, jak szanują prawo, i jak u nas niemiłosiernie jest przewrót lub coś podobnego. Serbowie doskonale wiedzą, z jaką pracą nabyli ten kawałek wolnej ziemi, dla tego nie chcą lekkomyślnie puszczać się na los szczęścia. Dla naszego ludu wstrętne są wszelkie demonstracje.

Gdybyście tylko widzieli członków skupczyny, słyszeli ich rozmowy, — niemożliwość dość nadziwić się taktowi, patriotyzmowi i wierności tego zwawego prostodusznego ludu. Prawda że członkami skupczyny po większej części byli włościanie, ale tak są wrażliwi i pojętni, że przyjemnie jest słuchać ich zdrowego sądu o każdej kwestji. Zatwierdzenie księcia, wyznaczenie mu budżetu, wybór rejentów, wszystko to dokonano w kilka godzin, przy największej zgodzie i jednomyślności. Tak samo, ważne wnioski przedstawione do uznania rządu, jednogłośnie były sformułowane i przyjęte przez skupczynę. Ile czasu potrzebowaliby parlament, ułożony według wzorów zachodnich, żeby przejrzeć i sprawdzić wybory, żeby wybrać prezesa; ile zmarnowano by napróżnych mów podczas rozpraw! Tymczasem na to wszystko użyto u nas dwa dni! Tu każdy mógł przekonać się, jak lud nasz ubóstwia zmarłego księcia, z jakim zapalem przy każdej sposobności witał młodego jego następcę, jak gorliwie reprezentanci ludu poruczały rejentom mieć staranie o tej młodej latorośli Obrenowiczów, o tej nadziei serbów! I pomimo takiego usposobienia narodu, samolubi rozmyśiali zrobić przewrót w Serbji! Tylko niepochamowana wola i zaślepienie mogły ucieść ich tak daleko. Wczoraj wojsko narodowe, przybyłe tu z wewnętrznych prowincji rozstrzelało byłego kapitana Nienadowicza brata księżny Persidy Karagieorgiewiczowej. Lud, który pomimo deszczu zgromadził się licznie, przeklinał zdrajcę przed samą jego śmiercią. Dnia 5 lipca miasto było świetnie iluminowane z powodu namaszczenia olejem młodego księcia Milana Obrenowicza IV. Muzyka wojskowa grała w różnych punktach miasta, a niezliczone tłumy ludu przeciągały po ulicach do późnej nocy i głośnie okrzykami witały młodego księcia. Dziś złożyli przysięgę nowi ministrowie, ludzie liberalni, wykształceni w zagranicznych uniwersytetach. Posiadają oni wielką ufność ludu.”

Hiszpania.

* (Nominacje w armji. — Przegląd). Według ostatnich wiadomości, w całej Hiszpanji panuje zupełna spokojność, gazeta zaś urzędowa ogłosiła zmiany w wyższych posadach dowódców, spowodowane znanymi aresztowaniami. W każdym razie wielką doniosłość przywiązywać należy do tego, że organizacja armji nie ulega żadnej zmianie, i dla tem większego oddziaływania na ducha wojsk, generał-gubernator Madrytu, marszałek Pezuela, odbył 12-go b. m. wielki przegląd, ażeby przemówić do załogi stolicy w sposób odpowiedni teraźniejszej sytuacji. (Nordd. A. Z.)

Ameryka.

* (Stronnictwo demokratyczne) w Stanach Zjednoczonych postawiło p. Horacego Seymour'a jako kandydata na godność prezydenta, i generała Franka Blair'a, jako kandydata na wice-prezydenta. Obaj oni przyjęli zaproponowany im mandat, i w ten sposób rozpoczęta została właściwa walka wyborcza w wielkiej rzeczypospolitej zaatlantycznej. Co się tyczy osobistości kandydatów postawionych przez stronnictwo demokratyczne, to generał Frank Blair, przeznaczony do ubiegania się o godność wice-prezydenta, znany jest właściwie w świecie politycznym dla tego jedynie powodu, że brat jego, p. Montgomery Blair, był przez długi czas za prezydentury Lincolna członkiem gabinetu w charakterze dyrektora jeneralnego poczt. Kandydat zaś do godności prezydenta, p. Horacy Seymour, b. gubernator stanu Nowy Jork, należy od dawnego czasu do liczby najpopularniejszych przewodców stronnictwa demokratycznego i był na długi czas przed Pendleton'em i Chas'em, jako wybraniec tego stronnictwa, przeznaczany na stanowisko prezydenta. P. Seymour hołduje zasadom wolności handlowej i oprócz tego oświadczył się wyraźnie za spłatą długu państwa brzęczącą monetą, przyczem nadmieniał, że tylko demagogowie mogą inaczej myśleć i życzyć większego jeszcze rozprzeźrzenia systemu pieniędzy papierowych. O szansach obu tych kandydatów nie ma żna jeszcze na teraz powiedzieć nic stanowczego i wszelkie w tym względzie kombinacje będą bezzasadne, dopóki nie można będzie ocenić, jak ugrupują się stronnictwa w byłych stanach południowych po zniesieniu tam zarządu militarnego. Zdaje się, że pomimo wszelkiej represji, stronnictwo demokratyczne wywiera jeszcze na te stany znaczny wpływ, gdyż przeprowadziło nawet w stanie Mississipi odrzucenie nowej konstytucji. W Waszyngtonie zresztą przypisują, jak się zdaje, ten rezultat zbyt łagodnemu stosowaniu zarządu militarnego, jednocześnie bowiem donoszą z tamtąd, że generał Grant usunął od obowiązków generała Mac Dowella, dotychczasowego komendanta 4-go okręgu militarnego (Mississipi i Arkansas), i mianował w jego miejsce generała Gillean'a. (Nordd. A. Z.)

⁽¹⁾ W oryginale *cursive*. P. R.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIDOMIENIA.

N. D. 4267. Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ. Симъ объявляетъ для всеобщаго свѣдѣнія, что на ликвидационные листы за N. 10769 въ 1,000 руб. сер. и за N. 11261, 11262, 11263, 11264, 11265, 11266, 11267 и 11268, каждый въ 500 руб. сер., какъ похищенные изъ квартиры владѣльца дома N. 12606. Северина Смоликовского, заявленъ споръ; и потому всякій, кому бы, одинъ изъ упомянутыхъ листовъ, либо все достались, обязанъ немедленно заявить о томъ въ сей Судъ, или же въ Судъ ближайшій къ сего жительству, подъ опасеніемъ законной, въ противномъ случаѣ, отвѣтственности.

Г. Варшава, 3 (15) Іюля 1868 года.
за Предсѣдательствующаго Судьи,
Ассесоръ М. Лауферъ.

Podaje do publicznej wiadomości, że listy likwidacyjne, a mianowicie: list likwidacyjny na rs. 1,000 Nr. 10769 oznaczony, oraz listy także po rs. 500 w liczbie sztuk osm: Nr. 11261, 11262, 11263, 11264, 11265, 11266, 11267 i 11268 oznaczone, jako zabrane z mieszkania właściciela domu Nr. 12606 JW. Seweryna Smolikowskiego, niniejszem w obiegę zakwestjonowane zostają; każdy więc będący w posiadaniu jednego lub wszystkich wyżej wymienionych listów likwidacyjnych, powinien Sąd tutejszy lub najbliższy swego zamieszkania o tem zawiadomić, inaczej bowiem do odpowiedzialności prawnej pociągniętym zostanie.

Warszawa dnia 3 (15) Lipca 1868 roku.
za Sędziego Prezydującego,
Asesor, M. Lauger.

N. D. 4133. Судъ Исправительной Полиціи въ Квильцѣ.

На основаніи существующихъ постановленій, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что Беркъ Блустайнъ, фельдшеръ изъ г. Новаго Мѣста Корчина, приговоромъ здѣшняго Суда отъ 22 Мая (3 Іюня) т. г. за недозволенное и неправильное врачеваніе подвергнутъ въ силу 576 ст. Уложения о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ къ денежной ценѣ 10 руб. сер. съ отдачею подъ другодній полицейскій надзоръ.

Квильцъ, 11 (23) Іюня 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Ассесоръ, Мициński

Wyrokiem prawomocnym Sądu Poprawczego w Kielcach z dnia 22 Maja (3 Czerwca r. b. Berek Blusztajn felczer z nowego miasta Korczyna, za niedozwolone i błędne leczenie z art. 576 K. K. G. i P. na karę pieniężną rs 10 skazany z dwuletnim dozorem policyjnym, o czym na mocy obowiązujących przepisów, do publicznej wiadomości podaje.
Kielce d. 11 (23) Czerwca 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Miciński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 4256. Regent Kancelarii Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zmarłych:
1. Józefie Anfenger, wierzycielu sum:
1. Rs. 15,000 z większego kapitału rub. rs. 50,000 pochodzącej, na nieruchomości N. 1346 lit. D, w Warszawie położonej ubezpieczonej.
2. Rs. 1,550 i rs. 1,450 na nieruchomościach Nr. 525, 295 i na współwłasności nieruchomości Nr. 361, w Warszawie położonych ubezpieczonych, tudzież właścicieli Ścieśnienia do tychże sum odnoszącego się, a w dziale III wykazu wzmiankowanych nieruchomości objawionego.
3. Rs. 750 i rs. 7,200, na nieruchomości Nr. 883 w Warszawie położonej ubezpieczonej i właścicieli Ścieśnienia w dziale III tejże nieruchomości objawionego a do sum rzeczonych odnoszącego się.
4. Rs. 2,250 z większego kapitału rs. 5,250 pochodzącej, a na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1,011 położonej, lokowanej.
5. Rs. 3,000, na dobrach Starogrod w okręgu Siennickim gubernji Warszawskiej położonych ubezpieczonej.
6. Rs. 1,030 na dobrach Pieczyska w okręgu Czerskim gubernji Warszawskiej położonych ubezpieczonej.
7. Rs. 7,500, z większej sumy rs. 10,000 pochodzącej i rs. 5,000 na dobrach Okuniew w okręgu Stanisławowskim gubernji Warszawskiej położonych lokowanej, oraz właścicieli ścieśnienia do sum powyższych odnoszącego się, a w dziale III wykazu objawionego, mających rozciągnięte bezpieczeństwo na dobrach Kaleń, w okręgu Stanisławowskim położonych i na prawie posiadania kolonji Annapol pod Nr. 13, dziale III, wykazu dóbr Białoleka w okręgu Warszawskim objawionego.

8. Rs. 3,000, z większej sumy rs. 5,585 pochodzącej, na dobrach Mokotów lit. A. w okręgu Warszawskim położonych zabezpieczonej, oraz właścicieli ścieśnienia do tejże sumy odnoszącego się, a w dziale III wykazu tychże dóbr objawionego.

9. Rs. 900 z większej sumy rs. 3,900 pochodzącej na nieruchomości Nr. 2427 w Warszawie położonej, ubezpieczonej.

II. Jan e Burzyński, współwłaścicielu częściowej wsi Mrogi Górnej lit. B, w okręgu Brzezińskim położonej.

III. Rozalji z Bogusławskich Kwiatkowskiej wierzycielu sumy rs. 600 ubezpieczonej na nieruchomości Nr. 631 w Warszawie, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin w Kancelarii podpisanego Rejenta na d. 9 (21) Października 1868 r.

Aleksander Dziewulski.

N. D. 4251. Regent Kancelarii Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po śmierci:

1. Ludwika Mikołajewskiej, współwłaścicielki dóbr Bujny Szlacheckie lit. B. z Powiatu Piotrkowskiego.
2. Aleksandra Mikołajewskiego, właściciela sumy rsr. 450 z pod Nr. 2 działu IV wykazu hipotecznego rzeczonych dóbr Bujny szlacheckie lit. B.
3. Lucjana Mikołajewskiego, współwłaściciela kapitału rsr. 1,800 pod Nr. 3 działu IV wykazu hipotecznego powyższych dóbr zahipotekowanego, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 9 (21) Stycznia 1869 r. przed sobą w Kaliszu wyznaczam.

Zenon Łopuski.

LICYTACJE

SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 3920. Bank Polski.

Podaje do publicznej wiadomości, że w sali posiedzeń Banku Polskiego w dniu 18 (30) Lipca 1868 r. o godzinie 12 w południe odbędzie się licytacja in minus przez rozpiętywanie złożonych deklaracji na przewózkę do Zakładu Warzeln Soli Ciechocinku torfu, uprodukowac się mającego w torfiarni Dziłkowskiej. Okręgu Lipnowskim Gubernji Płockiej położonej, a to w ciągu lat 4 to jest: w latach 1868 - 1872, corocznie od 1500 do 2030 sażeni kub. m. R. po 343 stóp kub.

Przewózka tego torfu skuteczną być ma, albo zimową porą po lodzie, jeżeli przejazd będzie bezpiecznym, albo w razie przeciwnym, torf winien być dowożony do brzozy Wisły, spławionym, a następnie zwiezionym do zakładu, bez przeładowania na jednych i tych samych furach pod odpowiedzialnością za brak i uронienie lub uszkodzenie torfu.

Cena do licytacji in minus, ustanawia się na rsr. 5 kop. 11³/₄, wyrażnie rubli srebrem pięć kopiejek jedenaście i trzy czwarte, od jednego sażenia kub. miary rosyjskiej.

Do licytacji wymagane jest wadium rsr. 895, zaś kaucja do samej dostawy rsr. 1,492 w gotówzinie, lub papierach publicznych procentowych. Z należności za zwózkę torfu przypadającej, potrącony będzie procent 1% na fundusz stowarzyszenia górniczego, wedle obowiązujących przepisów.

Blizsze warunki dotyczące zwózki torfu, przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy świąt w biurze Naczelnika Kancelarii Banku Polskiego i w biurze Naczelnika Zakładu Warzeln Soli Ciechocinku.

Mający chęć podjęcia się tej zwózki, winni są złożyć lub nadesłać pocztą franco, przed oznaczonym terminem deklaracje ubezpieczone podług poniższego wzoru bez skrobań, przekreśleń i poprawek napisane.

Deklaracje takowe przyjmowane będą do dnia 18 (30) Lipca r. b. do godziny 12 w południe. Kontrakt zaś zawartym będzie z podejmującym się przewózkę za najniższą cenę.

Warszawa dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu Roguski.

Naczelnik Kancelarii Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 18 (30) Czerwca 1868 r. ja niżej podpisany składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się torf ukopany, w torfiarni Dziłkowskiej, w Okręgu Lipnowskim Gubernji Płockiej położonej, przewieźć do Zakładu Warzeln Soli Ciechocinku pod warunkami licytacyjnymi dokładnie mi znanymi i w terminach temż oznaczonych, za cenę (wypisać literami) od sażenia kubicznego m. r. poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnymi objętym. Dołączam dowód na złożone wadium w kasie Banku w kwocie rubli srebrem ośmset dziewięćdziesiąt pięć, po które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam się zgłoszę.

Mieszkam w N.
Pisałem w N. dnia N.
(podpis)

Adres:

„Do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego.” Deklaracja na przewózkę torfu z Dziłkowa do Zakładu Warzeln Soli Ciechocinku

N. D. 4241. Bank Polski.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 7 (19) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Banku Polskiego, odbędzie się licytacja na sprzedaż więcej dajacemu nieruchomości w Warszawie przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2375b, położonej, wraz ze znajdującymi się tamże maszynami, sprzętami i innemi przedmiotami, po fabryce fornirów pozostałymi.

Szacunek do licytacji rzeczony nieruchomości, razem z ruchomościami ustanawia się na rs. 12,629 kop. 24.

Szacunek postąpony spłaconym być ma w ten sposób: że nabywca zapłaci w ciągu dni 30 od daty licytacji, jedną trzecią część sumy szacunkowej wyżej oznaczonej, reszta zaś, wraz z kwotą na licytacji postąponą, pozostawioną zostanie przy gruncie, do spłaty ratami amortyzacyjnymi, licząc po 5% rocznie na procent, a po 2% na umorzenie.

Vadium do licytacji wymagane jest w ilości rs. 1,300.

Blizsze warunki przejrzeć można każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne w biurze Naczelnika Kancelarii Banku Polskiego.

Deklaracje podług wzoru niżej podanego napisane, bez skrobań, poprawek i przekreśleń, z wyrażeniem liczb literami, adresować należy: do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego, deklaracja do kupna nieruchomości, przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2375b, położonej, razem z ruchomościami” i do tej deklaracji dołączyć kwit kasy na vadium wyżej oznaczone, wniesione w gotówzinie, lub w papierach publicznych krajowych procentowych.

Deklaracje przyjmowane będą do dnia 7 (19) Sierpnia r. b. do godziny 11¹/₂ z rana.

Sprzedającą się nieruchomość razem z ruchomościami, mający chęć kupna, może obejrzeć na miejscu.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.

Naczelnik Kancelarii, J. Makulec.

Wzór deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego, z dnia 29 Czerwca (11 Lipca) r. b. Nr. 24,090, podaje niniejszem deklarację, iż nieruchomość w Warszawie przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2375b, położoną, wraz ze znajdującymi się w niej ruchomościami, obowiązuję się kupić za sumę rubli srebrnych (wypisać literami ofiarowaną sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych, które mi są wiadome, objętym.

Kwit na złożone w kasie vadium w sumie rs. (wypisać sumę) dołączam.

Stale moje zamieszkanie jest w pod (wypisać).

Pisałem w dnia

(podpisać imię i nazwisko).

N. D. 4242. Bank Polski.

Z powodu niedostępnego do skutku w dniu 18 (30) Czerwca r. b. licytacji na sprzedaż fabryki sukna na przedmieściu Witoma w mieście Przedborzu w Gubernji Radomskiej położonej, Bank Polski podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 9 (21) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Banku, odbędzie się powtórna licytacja na sprzedaż więcej dajacemu rzeczony fabryki wraz z zabudowaniami, domami mieszkalnymi, maszynami, sprzętami fabrycznymi i innemi przedmiotami znajdującymi się na gruncie.

Szacunek do licytacji tejże fabryki wraz z nieruchomościami i ruchomościami do niej należącymi i na gruncie znajdującymi się, ustanawia się na rs. 23,603 kop. 40.

Szacunek postąpony spłaconym być ma w ten sposób, że nabywca zapłaci w ciągu dni 30 od daty licytacji jedną trzecią część sumy szacunkowej wyżej oznaczonej, reszta zaś, wraz z kwotą na licytacji postąponą, pozostawioną będzie przy gruncie do spłaty ratami amortyzacyjnymi, licząc po 5% rocznie na procent, a po 2% na umorzenie.

Vadium do licytacji wymagane jest w ilości rs. 2,360.

Szczegółowe warunki sprzedaży przejrzeć można każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne, w biurze Naczelnika Kancelarii Banku Polskiego.

Deklaracje podług wzoru niżej podanego napisane, bez skrobań, poprawek i przekreśleń, z wyrażeniem liczb literami adresować należy: do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego, deklaracja do kupna fabryki sukna wraz z zabudowaniami i znajdującymi ruchomościami

Deklaracje podług wzoru niżej podanego napisane, bez skrobań, poprawek i przekreśleń, z wyrażeniem liczb literami adresować należy: „do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego, deklaracja do kupna fabryki sukna wraz z zabudowaniami i znajdującymi ruchomościami

się na gruncie, na przedmieściu Widoma w mieście Przedborzu w Gubernji Radomskiej położonej.”

Do deklaracji należy dołączyć kwit Kasy Banku na vadium wyżej oznaczone, wniesione w gotówzinie lub papierach publicznych krajowych procentowych.

Deklaracje przyjmowane będą do dnia 9 (21) Sierpnia r. b. włącznie do godziny 11 i pół z rana.

Sprzedającą się fabrykę razem z ruchomościami chęć kupna mający, na miejscu obejrzeć może za zgłoszeniem się do Burmistrza miasta Przedborza.

Warszawa d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1868 r.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca Stanu,

(podpisano) Roguski.

Naczelnik Kancelarii,

(podpisano) J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1868 r. Nr. 23951, podaje niniejszą deklarację, iż fabrykę sukna na przedmieściu Widoma w mieście Przedborzu w Gubernji Radomskiej położoną wraz z zabudowaniami i ruchomościami na gruncie znajdującymi się, obowiązuję się kupić za sumę rubli srebrnych (wypisać literami) ofiarowaną sumę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych, które mi są wiadome, objętym.

Kwit na złożone w Kasie Banku vadium w sumie rs. (wypisać sumę) dołączam.

Stale moje zamieszkanie jest (wypisać) Pisałem w dnia roku.

(podpisać imię i nazwisko).

N. D. 3922. Zarząd Finansowy w Królestwie Polskiem.

Podaje do wiadomości publicznej, że w d. 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Zarządu Finansowego publiczna in plus licytacja przez deklaracje ubezpieczone, na jednoroczne poczynając od dnia 19 Września (1 Października) r. b. wydzierżawienie domu Skarbowego pod Nr. 2934c, przy ulicy Sołec w Warszawie położonego, od sumy rsr. 75 wyrażnie rubli srebrem siedemdziesiąt pięć tytułem rocznej dzierżawy ustanowionej.

Mający zamiar ubiegania się o tę dzierżawę, mogą złożyć w czasie i w miejscu wyżej oznaczonym, na ręce Przewodniczącego deklaracje ubezpieczone podług wzoru niżej zamieszczonego na papierze stemplowym za kop. 75 napisane i w tych wyrażnie literami bez poprawek, skrobań lub przekreśleń wyszczególnić sumę, jaką zapłacić obowiązują się.

Do deklaracji dołączone być winno vadium rsr. 75, wyrażnie rubli srebrem siedemdziesiąt pięć gotówziną lub w papierach publicznych procentowych.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w Sekcji Konsumcyjnej oddziału służby po Wydziale Dochodów Niestających i u p. o. Rzeczy domu wydzierżawic się mającego.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Zarządu Finansowego z dnia 12 (24) Czerwca r. b. Nr. 47,226 i 5,823 podaje niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąć w jednoroczną dzierżawę od dnia 19 Września (1 Października) r. b. dom Skarbowy pod Nr. 2934c, przy ulicy Sołec w Warszawie położony, ofiarując za taką dzierżawę rub. sr. (wypisać literami), poddając się przytem wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, które mi są znane i te niniejszym przyjmuję.

Vadium N. dołączam.

Stale moje zamieszkanie jest w N., pisałem w N. dnia N. 1868.

(podpisać wyrażnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1868 r.

Z upoważnienia Zawiadującego Zarządem Finansowym p. o. Dyrektora, ()

Dyrektor Kancelarii, A. Rogalewicz.

N. D. 4092. Radomskie Gubernskie Prawienie.

Tak jak teperenichy arendatorъ казеннаго фольварка Коприжиница Пребенеда, Сандомирскаго Уѣзда въ дальнѣйшемъ содержаніи онаго отказался то на основаніи предложенія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 19 Апрѣля 1868 г. N. 14720, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 23 Іюля (4 Августа) 1868 г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи нѣмъ залъ Радомскаго Губернскаго Правленія будутъ производиться торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 года изъ таковожъ число 1869 г. сѣзаннаго фольварка съ принадлежащими къ нимъ угодіями, на чиняая отъ суммы 193 р. 11 коп.

Желющие участвовать въ торгахъ должны явиться въ означенный срокъ въ Губернское Правленіи и представить предварительный залогъ равняющийся 1/4 части всей суммы отъ которой торги будутъ

производиться съ приложениемъ свидѣтельства требуемаго постановленіемъ Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 г., которое должно быть выдано подлежащимъ Начальникомъ Уѣзда и засвидѣтельствованное узаконеннымъ порядкомъ.

При этомъ Губернское Правленіе присовокупляетъ, что конкурентъ за которымъ аренда останется на торгахъ долженъ принятъ имѣніе въ такомъ состояніи въ какомъ оно находится въ настоящее время а кромѣ того обязанъ въ вознагражденіе администратора за расходы употребленные имъ по администраціи означенныхъ угодій съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. по день отдачи имѣнія въ новое арендное содержаніе согласно отчета, который администраціи будетъ представленъ.

Выше означенныя угодія можно обозрѣвать во всякое время на мѣстѣ, подробныя же кондичіи, могутъ быть разсматриваемы ежедневно, исключяя воскресныя и праздничныя дни въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомскаго Губернскаго Правленія.

Г. Радомъ, 23 Іюня (4 Іюля) 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Толочановъ.

N. D. 4247. Радомское Губернское Правленіе.

Такъ какъ арендаторъ фольварка Янушчи, которому срокъ сей аренды продолженъ былъ на одинъ годъ по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. отъ дальнѣйшаго содержанія оной отказался, то Радомское Губернское Правленіе во исполненіи предложенія Финансоваго Управленія отъ 9 Іюня сего года за N. 14720, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 2(14) Августа с. г. въ 12 часовъ дня, въ присутствіи оного, будутъ производиться публичныя изустныя торги (in plus) на отдачу угодій сего фольварка Янушчи въ арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г., начиная съ суммъ 261 р. с. 89 к. не включая въ оную поделей.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться въ указанное мѣсто и въ назначенный срокъ, и представить предварительный залогъ равняющийся $\frac{1}{4}$ части суммы назначенной къ торгамъ а равно и требуемое постановленіемъ Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 г. свидѣтельство узаконенное законнымъ порядкомъ.

При этомъ Губернское Правленіе присовокупляетъ: что удержавшійся на торгахъ долженъ принятъ имѣніе въ такомъ состояніи въ какомъ оно находится въ настоящее время и лишается права протестовать къ казисъ за позднюю передачу въ его пользованіе сего имѣнія, какия либо претензіи, что новый арендаторъ обязанъ вознаградить нынѣшняго администратора за расходы сдѣланные имъ по администраціи означеннаго имѣнія съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по день отдачи ему оного въ арендное содержаніе, согласно отчету, который будетъ представленъ администраціи.

Сказанное имѣніе предоставляется обозрѣвать на мѣстѣ; подрѣбныя же кондичіи могутъ быть разсматриваемы ежедневно за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ.

Г. Радомъ, Іюня 28 (Іюля 10), 1868 года.
и. д. Вице-Губернатора,
Стемпинскій.

N. D. 4246. Люблинское Губернское Правленіе.

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи отношенія Финансоваго Управленія Царства Польскаго отъ 30 Мая с. г. за N. 18617/8862 и по силѣ резолюціи Г-на Вице-Губернатора отъ 24 Іюня (6 Іюля) 1868 г. двадцати восьмаго Іюля (девятаго Августа) с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда торги (in plus) на аренду на одинъ годъ, то есть съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое же число 1869 года пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ имѣніи Кумовъ и Поболовице.

Главнѣйшія условія для торговъ на означенную аренду, суть слѣдующія:

1. Сказанный пропинаціонный доходъ, отдается въ арендное владѣніе на одинъ годъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 года по такое же число 1869 г. со всеми доходами равно правами и обязанностями, какия имѣетъ по оному казна Царства.
2. Торги производятся будутъ изустно начиная отъ суммъ 825 руб. 83 $\frac{1}{2}$ коп. въ годъ.
3. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ Окружное или Губернское казначейство вадіальный залогъ въ суммѣ 206 руб. 48 $\frac{1}{2}$ к. соразмѣрной $\frac{1}{4}$ части суммы названнаго для торговъ.
4. Означенный пропинаціонный доходъ, останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный суммѣ и вадіальный его залогъ удерживается до представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

5. Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду, не будетъ имѣть права протестовать претензіи къ казисъ, а будетъ довольствоваться доходомъ, вырученнымъ съ пропинаціи Начальникомъ Холмскаго Уѣзда до срока торговъ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ имѣніи Кумовъ и Поболовице, могутъ быть протестовываемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія, или въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда, ежедневно съ 9-ти часовъ утра, до 2-хъ часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 28 Іюня (10 Іюля) 1868 г.

На подлинномъ подписали:
Ассесоръ Отдѣленія, Шмидтъ,
Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D. 4263. Окружное Интендантское Управленіе.

ОБЪЯВЛЕНІЕ

о порядкѣ заготовленія провіанта по Варшавскому Военному Округу на періодъ съ 1-го Октября 1868 по 1-е Января 1869 г.

На основаніи рѣшенія Варшавскаго Военно-Окружнаго Совѣта, назначено произвести въ томъ же Совѣтѣ 21 Августа 1868 года торги, на поставку провіанта въ магазины и пункты Варшавской, Кашицкой, Петровской, Люблинской, Сѣдлецкой, Радомской, Кѣлецкой, Плоцкой, Сувальской и Ломжинской губерній, въ потребностяхъ съ 1-го Октября сего года по 1-е Января 1869 года.

Окружный Интендантъ объявляетъ объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, присовокупляя:

1) Поставка провіанта въ магазины, должна быть произведена въ слѣдующіе три срока: къ 21 Сентября, къ 21 Октября и къ 21 Ноября сего года, равными мѣсячными пропорціями, а въ пункты провіантъ долженъ поставляться мѣрою надобности, прямо въ войска.

2) Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ безъ перерыва и будутъ рѣшительныя, цѣны для утвержденія ихъ будутъ высаны ко дню торга отъ Военнаго Совѣта.

3) Желающимъ участвовать въ торгахъ по губерніямъ, дозволяется принятъ поставку для мѣснаго продовольствія войскъ въ томъ количествѣ, въ какомъ кто пожелаетъ, но при этомъ будетъ соблюдемо правило, что тамъ, гдѣ потребность магазина или отдѣльнаго пункта не превышаетъ 5000 четв. разнаго рода хлѣба, раздробленіе поставокъ въ одинъ и тотъ же магазинъ и пунктъ допускаемо не будетъ; если же бы потребность пр. вышла эту пропорцію, то на каждыя 5,000 четв. будетъ допускаются по одному подрядчику.

4) Къ торгу будутъ допущены все имѣющіе на то право, по представленіи ими узаконенныхъ свидѣтельствъ и залоговъ на сумму опредѣленную въ кондичіяхъ.

5) Къ торгу могутъ быть допущены и безъ залоговъ: дворянъ по особымъ свидѣтельствамъ, купцы по поручительствамъ на основаніи 2 и 4 пунктовъ 668 ст. 1 кн. IV части Св. Воен. Постановленій.

6) Желающіе торговаться, кромѣ изустнаго участія могутъ присылать и подавать запечатанныя объявленія, въ которыхъ должно быть означено количество продуктовъ въ поставку занимаемыхъ, рѣшительныя цѣны на каждый продуктъ вмѣстѣ съ кулемъ или мѣшкомъ, званіе, имя и мѣстопробыванія подающаго объявленія: при чемъ должны быть приложены узаконенные залогомъ на опредѣленную часть подрядной суммы и свидѣтельство на право торговли.

Запечатанныя объявленія должны быть писаны по формѣ приложенной къ 1909 ст. 10 тома св. Гражд. законовъ (изд. 1857 г.) и послѣ одиннадцати часовъ утра въ день назначенный для торга не будутъ приниматься.

Лицамъ кои будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ лично или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ то же время и на одно и тоже предпріятіе запечатанныя объявленія. Равно не будетъ принимаемо ни вызововъ присылаемыхъ, въ мѣста торговъ по телеграфу, ни увѣдомленій правительственныхъ мѣстъ и лицъ по телеграфу же о свободности залоговъ подрядчиковъ, желающихъ вступить въ новыя обязательства съ казною. Залоги же должны быть представляемы непремѣнно въ самое мѣсто торга, а не въ какое либо другое управленіе. Торги начнутся не позже 11 часовъ утра.

7) Цѣны должны объявляться торгующимся какъ изустно такъ и по запечатаннымъ объявленіямъ не иначе, какъ за продуктъ съ кулемъ или мѣшкомъ.

8) Къ торгамъ будутъ высаны опредѣленныя на кули и мѣшки цѣны. Желающіе могутъ получать подъ наступку провіанта казенныя кули и мѣшки изъ магазиновъ гдѣ таковыя есть, при чемъ изъ полной контрактной цѣны будетъ удерживаться у подрядчика сумма, какая причтется за скидкой 10% съ опредѣленной въ контрактѣ платы

за кули или мѣшокъ. Этотъ же способъ уплаты, будетъ соблюдаться и въ томъ случаѣ, когда подрядчикъ стави провіантъ въ своемъ кулѣ или мѣшкѣ, не потребуеъ за оный платы, а получить его обратно подъ новую насыпку.

9) Цѣны за кули и мѣшки объявляютъ желаящимъ торговаться съ подпискою и предвареніемъ, что цѣны сіи внесутся въ контрактъ, дѣльнѣе ихъ изъ цѣны за прѣнѣтъ съ кулями или мѣшками, если поставка будетъ производиться безъ кулей и мѣшковъ или въ казенныхъ куляхъ и мѣшкахъ согласно 8-му пункту сего объявленія.

10) Эти же цѣны за кули и мѣшки будутъ включены въ контрактъ если подрядчикъ будетъ утвержденъ за лицомъ подавшимъ запечатанное объявленіе, хотя бы въ этомъ объявленіи и были назначены особыя цѣны на кули или мѣшки.

11) Торги на поставку провіанта въ Варшавскомъ Окружномъ Совѣтѣ будутъ произведены сначала по каждому магазину и пунктамъ, по каждому уѣзду отдѣльно, потомъ порознь по губерніямъ на все количество провіанта, требующагося для каждой губерніи, а затѣмъ, если бы явились желающіе взять поставку вообще по всему Округу, то торги будутъ произведены на общую поставку, но съ тѣмъ, что оптовый подрядчикъ долженъ объявить цѣны на каждую губернію отдѣльно и поставка будетъ утверждена за нимъ въ такомъ только случаѣ, если его цѣны по всемъ губерніямъ, будутъ ниже друтихъ подрядчиковъ и не выше въ сложности цѣвъ Военнаго Совѣта; не принимая ни подъ какимъ видомъ отказа съ его стороны отъ принятія поставки по тѣмъ губерніямъ по которымъ цѣны его будутъ выгоднѣе, цѣвъ другихъ подрядчиковъ. Но если бы цѣны общаго подрядчика по какой либо губерніи, оказались выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, и не было въ виду выгоднѣйшихъ цѣвъ другихъ подрядчиковъ, между тѣмъ въ общей сложности по всемъ губерніямъ, цѣны общаго подрядчика были не выше цѣвъ Военнаго Совѣта въ сложности же по всемъ губерніямъ, въ такомъ случаѣ примѣнясь къ 732 ст. IV части I кн. Св. Воен. Пост. утверждается поставка за общимъ подрядчикомъ по объявленнымъ имъ цѣнамъ; если же кто либо изъ подрядчиковъ пожелаетъ принять поставку по нѣсколькимъ губерніямъ, то долженъ объявить цѣны порознь на каждую губернію недопуская условія, что онъ принимаетъ поставку нераздѣльно по всемъ уѣздамъ губерніи и при утвержденіи за нимъ поставки руководствоваться правиломъ изъясненнымъ выше относительно общаго подрядчика.

Что же касается до выдѣленія долей мелкимъ промышленникамъ, то въ этомъ отношеніи будетъ соблюдаться слѣдующее правило: если цѣлая губернія будетъ взята раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ, отдѣльными лицами и стоимѣсть продуктовъ по объявленнымъ цѣнамъ въ общей сложности подрѣда, будетъ дешевле или равна стоимости тѣхъ же продуктовъ по оптовымъ цѣнамъ, то будетъ утверждаться раздробительный торгъ по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ. Разнымъ образомъ, подрѣдъ будетъ отдаваться мелкимъ промышленникамъ и въ такомъ случаѣ, если раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ, разобрано будетъ не мене $\frac{3}{4}$ всего количества припасовъ (муки и крупъ въ совокупности) представляемаго къ торгамъ для каждой губерніи. Когда же при раздробительномъ торгѣ, разобрано будетъ мелкимъ промышленникамъ мене $\frac{3}{4}$ означеннаго количества, то поставка будетъ предоставляться оптовому подрядчику на цѣлую губернію, если таковой подрѣдъ отвѣчаетъ установленнымъ условіямъ, не взирая на большую выгодность раздробительныхъ цѣвъ.

12) Цѣны назначенныя Военнымъ Совѣтомъ, опредѣляются по каждому магазину и на пункты по каждому уѣзду особо и должны служить основаніемъ для утвержденія торговъ, и выше сихъ цѣвъ подрѣдъ не можетъ быть утвержденъ. Конвертъ въ которомъ цѣны сіи будутъ заключаться, долженъ быть распечатанъ въ общемъ торговомъ присутствіи, отноше не прежде, какъ по совершеному окончаніи торга, въ продолженіи котораго каждый вновь изъявившій желаніе на себя поставку, долженъ быть допущаема къ торгу, когда имъ будутъ при томъ претставлены документы на право торговли и залогомъ.

13) По окончаніи торга, когда будетъ распечатанъ конвертъ, съ цѣнами, ни отъ кого никакихъ уступокъ и предложеній принято не будетъ и торгъ считается оконченнымъ; торговавшимся же, никакъ не позже другаго дня послѣ торга объявится только: утверждается за нимъ подрѣдъ или нѣтъ. Въ обоихъ случаяхъ лица и мѣста производившихъ торгъ, сохранять въ тайнѣ цѣны и послѣ вскрытія конверта.

14) Если выпрошенныя на торгахъ цѣны на хлѣбъ совокупно съ кулями или мѣшка-

ми окажутся ниже утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, или равны имъ, то поставка утверждается окончательно за подрядчиками, которые обязаны заключить контракты отноше не позже 14 дней, согласно 736 ст. 2 главы 4 части I кн. Св. Воен. Пост., съ отвѣтственностію за несполненіе сего представленными залогами; если же послѣдніе выпрошенныя цѣны будутъ выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, торговавшимся объявляется, что торгъ не состоялся и возвращаются представленные ими залогомъ.

15) Хотя цѣны Военнаго Совѣта и будутъ назначены для каждого магазина и въ пункты, по каждому уѣзду особо, но утвержденіе торговъ допускается и въ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Когда цѣны выпрошенныя на нѣкоторыхъ магазинахъ или пунктахъ по уѣздамъ, будутъ выше назначенныхъ Военнымъ Совѣтомъ, но сумма подрѣда въ общей сложности по всей губерніи, будетъ дешевле или равно суммѣ по цѣнамъ Военнаго Совѣта.

б) Если результаты торговъ въ сложности по всей губерніи и не былъ удовлетворителенъ и торги не могли бы быть утверждены вообще, то поставка будетъ утверждена отдѣльно на каждый продуктъ, если сложная стоимость его для всей губерніи и пунктовъ губерній, будетъ ниже или равна сложной же стоимости этихъ продуктовъ цѣнамъ Военнаго Совѣта.

в) Еслибы и отдѣльная стоимость каждого продукта оказалась дороже такой же стоимости по цѣнамъ Военнаго Совѣта, то подрѣдъ утверждается въ тѣхъ магазинахъ и пунктахъ, на которые выпрошенныя цѣны будутъ дешевле цѣвъ Военнаго Совѣта или равны имъ, не смотря на то, будетъ ли это поставка муки, крупы или одного какого либо продукта, но сложность цѣвъ на разныя продукты, по нѣсколькимъ только магазинамъ и пунктамъ не будетъ принята.

г) Въ случаѣ объявленія однимъ лицомъ разныхъ цѣвъ на поставку провіанта, въ одинъ и тотъ же магазинъ, или уѣздъ, съ раздѣленіемъ принимаемой операции на части, сравненіе цѣвъ будетъ дѣлаться по каждому участку отдѣльно, и утвердится поставка только той части, на которую объявленныя цѣны окажутся болѣе выгодными, недопуская при томъ ни подъ какимъ видомъ отказа со стороны лица, объявившаго цѣны отъ принятія такой части операции.

и 16) При неисправности подрядчиковъ въ поставкѣ провіанта на опредѣленные кондичіями сроки, назначенныя онымъ неустойка 20% подрѣдной суммы по количеству невыставленнаго на срокъ провіанта, будетъ удерживаться, на слѣдующихъ подрядчикамъ платежей за поставленные продукты, на точномъ основаніи положенія Военнаго Совѣта 29 Марта 1867 г., объявленнаго въ приказѣ Военнаго Министра отъ 28 Мая того же года за N. 196, съ тѣмъ, что вычеты эти не будутъ дѣлаться въ томъ случаѣ, когда въ числѣ представленныхъ подрядчикомъ залоговъ, будетъ достаточно количество принадлежащихъ собственно ему наличныхъ денегъ, или вообще такихъ денежныхъ знаковъ, которые безъ затрудненія потерѣ, и немедленно, могутъ быть обращены въ наличныя деньги. При чемъ не можетъ быть допускаема перемѣна этихъ залоговъ на другіе иначе, какъ на такіе же денежные документы, самому подрядчику принадлежащіе, и это условіе на счетъ удержанія неустойки, будетъ внесено въ контрактъ.

Вѣдомость о количествѣ провіанта исчисленнаго къ заготовленію, а равно кондичіи по которымъ должна производиться поставка провіанта, желающіе могутъ видѣть въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни.

Г. Варшава дня 14 Іюня 1868 г.

Окружной Интендантъ,
Генералъ-Маіоръ, Хоменковскій.
Начальникъ Отдѣленія,
Полковникъ, Вейтраубе.

N. D. 3991. Начальникъ Сокачевского Уѣзда.

Симъ объявляется, что въ дер. Каміонѣ на лѣвомъ берегу рѣки Вислы подъ городомъ Вышегородомъ 10 (22) Іюля с. г. съ 10 часовъ утра, будутъ продаваемы съ публичныхъ торговъ, занятая въ помѣзны, разныя движимости и дѣл коровы и даже сѣно и немолоченный хлѣбъ.

Г. Сокачевъ, 19 Іюня 1868 года.
За Начальника Уѣзда, Капитанъ,
Худынский Помощникъ.

P. daje się do powszechnej wiadomości: iż we ws. Kamionie z lewej strony Wisły pod m. Wysegorodem na dniu 10 (22) Lipca r. b. od godziny 10 z rana sprzedawane będą przez głośną i plus licytacją zajęte za dług Skarbowy różne ruchomości, oraz dwie krowy dojne, siano i zboże w snopie.

N. D. 4086. Komisarz Administracyjny
Cyrkuł 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, zegar, świeczniki i ozdoby, mosiężne, w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) 1868 r. o godzinie 12 w południe pod Nr. 1475 przy ulicy Słiskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 13 (25) Czerwca 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. 4085. Komisarz Administracyjny
Cyrkuł 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe stare, oraz rądlę miedziane, w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) 1868 r. o godzinie 11 z rana pod Nr. 1379 od ulicy Zielnej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 13 (25) Czerwca 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. 4262. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Polidora Nyko obywatela, z własnych funduszy się utrzymującego, Karola-Józefa dwóch imion Nyko obywatela, z własnych funduszy utrzymującego się, w Warszawie pod numerem 556, Polidora - Eugenjusza dwóch imion Nyko Porucznika Wojsk Cesarzo-Rosyjskich, obecnie w Władzy Kaukazyjskiej Rosyjskim zamieszkałego, Michała - Kazimierza dwóch imion Nyko obywatela, z własnych funduszy utrzymującego się, w Warszawie pod Nr. 556 i Emilji z Nyków Wigóra, Stanisława Wigóra administratora dóbr Otyko w Gubernji Wołyńskiej położonych, małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża zynającej, czyli obojga małżonków Wigóra, także zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,422, z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1866 r. i kosztów od Augusta Sztetefeld w imieniu własnym, oraz jako ojca i opiekuna nieletnich: Michała, Władysława, Bronisławy, Leokadii, Wacława i Pelagii rodzeństwa Sztetefeld, współwłaścicieli dóbr ziemskich Tyczynogi lit. B. w Powiecie Sochaczewskim Gubernji Warszawskiej położonych, także zamieszkałych, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 16 (28) Marca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wyłączenia, zajęte i zaarrestowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Tyczynogi hipotecznie lit. B. w parafii Kozłów Szlachecki, gminie Kozłów Biskupi w Powiecie Sochaczewskim Gubernji Warszawskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Łowiczu położone, prawem własności do egzekwowania dłużników Augusta Sztetefeld w imieniu własnym, oraz jako ojca i opiekuna głównego nieletnich: Michała, Władysława, Bronisławy, Leokadii, Wacława i Pelagii rodzeństwa Sztetefeld czyniącego, należące, w posiadaniu Augusta Sztetefeld zostające, poszukiwaną należnością hipotecznie obciążone, ogólnej rozległości około 4 włóki obejmujące.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa słomą kryty, z kominem murywanym.
2. Przybudowanie parterowe z drzewa słomą pokryte.
3. Chlewy z drzewa w części słomą pokryte.
4. Owczarnia z drzewa słomą poszyta.
5. Stajnia i wozownia z drzewa.
6. Obrona stara czyli zgrub bez dachu.
7. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
8. Dom dwójak z drzewa słomą poszyty, z kominem murywanym.
9. Spichrz z drzewa słomą poszyty.
10. Dół piwniczny czyli park w ziemi deskami wykładany.
11. Dom z drzewa na karczmę przeznaczony słomą pokryty.

Inwentarz żywy jest następujący:
Koni sztuk 4, jałowizny sztuk 5, krow dojna 1.
Inwentarz martwy:
Wozów parokonnnych na drewnianych osiach kutech 2; pług 1; radeł 3. bron drewnianych 4; opiekacz do buraków żelazny 1; młóckarnia z fabryki Ewansa parokonna, z zepsutem kołem kieratowym 1; sieczkarnia ręczna z kołem teje fabryki 1, młynek wialny bez ratek 1.

Obszerniejsze opisanie powyższych zajętych i zaarrestowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Stanisława

Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Józefowi Jagodzkiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu także urzędującemu, na ręce własne.

2. Janowi Jakubowskiemu, Wójtowi gminy Kozłów Biskupi, do której to dobra Tyczynogi lit. B. należą, na ręce własne.

Obudwom d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1868 roku.

Wnieśli do księgi wieczystej powyższe zajęte nieruchomości ziemskiej, dnia 5 (17) Kwietnia 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1868 roku.

Sprzedawcą dyryguować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 13 (25) Kwietnia 1868 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 13 (25) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach: 31 Maja (12 Czerwca), 14 (26) Czerwca i 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Tyczynogi lit. B. w Powiecie Sochaczewskim Gubernji Warszawskiej położonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowania przysądzenia wzmiankowanych dóbr na dzień 29 Lipca (10 Sierpnia) 1868 r. godzinie 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń wyznaczył.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 1,800, którą popierający sprzedawcę za subhastowaną nieruchomość postępują, a w terminie ostatecznej sprzedaży od 1/3 części taksy.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1868 roku.
Radca Dworu Zgórski

N. D. 4255. Pisarz Trybunału Cywilnego
w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Klemensa Bartkowskiego lekarza wolno praktykującego, w Warszawie pod Nr. 1352B dawkiej, a teraz pod Nr. 572/3 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu kwoty rsr. 3,600, z procentem 5% od dnia 2 (14) Stycznia 1868 r. liczącym się i kosztami od Aleksandra Ohm obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3112B położonej, także zamieszkałego, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 1 (13) Marca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wyłączenia zajęta i zaarrestowana została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie pod Nr. 3112B za regatkami Wolskimi przy ulicy Młynarskiej, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie rsr. 15, w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policijnym i Administracyjnym VII, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do Aleksandra Ohm obywatela, także zamieszkałego należąca, w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 131625, czyli arsz. 195300 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy drewniany, w pruski mur szabrowany, na podmurówaniu z cegły palonej na wapno z piwnicą, w części murywaną gontami kryty, o dwóch kominach murywanych na dach wyprowadzonych.
2. Przed domem jest altana z łąt gąkami kryta, w której dwie ławki drewniane i szpaler z krzewów.
3. Stajnie, wozownie, skład na drzewo i kloaki z drzewa w pruski mur, parterowe, gontami kryte, a przed tem zabudowaniem gnojnik z desek.
3. Zabudowanie z piwnicą z drzewa w słupy, gontami kryte na szklarnię przeznaczone.

Pomiędzy tem zabudowaniem, a domem N. 1 jest brama z drzewa dwuskrzydłowa.

4. Studnia drewniana z pompą i korbą żelazną.

5. Bud drewnianych dla psów dwie, beczek drewnianych gnojówek dwie.

Pomiędzy zabudowaniami jest zabrukowana z rynsztokiem.

6. Ogród wielki czyli sad owocowy i warzywny, w którym drzew owocowych, jako to: orzechów włoskich; czereśni; gruszek; śliwek; moreli; jabłonek; winogron; sztuk kilkaset; porzeczek krzaków sto; agrestu krzaków 1000; malin około sztuk 1000; szparagów zagonów 14; okien inspektowych 100; skrzyń drewnianych inspektowych 50.

W ogrodzie tym są dwie szkółki, jedna krzaków zwanych thia około 100, a druga drzew, mająca należeć do ogrodnika z Czysego.

Inspekta są ogrodzone sztachetami drewnianymi, w których 2 bramy długie około łokci 100.

Druga prowadząca od bramy wchodowej do mieszkania, jest z łąt drewnianych długa około 150 łokci.

7. Parkan okalający posesję z drzewa w takiej słup z 5 bramami i 4 furtkami, długości około łokci 7170.

8. Część parkanu drewnianego dotykająca domu, długa około łokci 40 wraz z bramą okutą.

Cała ta nieruchomość zajmowaną jest przez samego właściciela Aleksandra Ohm i w niej żadnych lokatorów niema, dochody zaś stanowią zbiory owoców i warzywa.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Kazimierza Brzezińskiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod Nr. 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego urzędnika, tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łackiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 5 (17) Marca 1868 r.

Wnieśli do księgi wieczystej nieruchomości Nr. 3112B w Warszawie dnia 7 (19) Marca 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Warszawie na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 13 (25) Maja 1868 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Kazimierz Brzeziński obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Marca (1 Kwiet.) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Marca (1 Kwiet.) 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach: 13 (25) Maja, 27 Maja (8 Czerwca) i 10 (22) Czerwca 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbyte zostało w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. przygotowanie przysądzenia rzecznej nieruchomości, która Klemensowi Bartkowskiemu przysądzała w sumie rsr. 3,600 przysądzoną została. W tymże terminie Trybunał, termin do ostatecznego przysądzenia rzecznej nieruchomości na dzień 6 (18) Września 1868 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Warszawa d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski

N. D. 425.

Na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 24 Listopada (6 Grudnia) 1867 r. i 1 (13) Maja 1868 r. zapadłym, na powództwo Jana Barczyńskiego w Warszawie pod Nr. 112 zamieszkałego, przez Hipolita Glazera Patrona stawającego, przeciwko współwłasnościom po niego Wojciechu Barczyńskim, jako to:

1. Antoninie z Wierzbowskich Barczyńskiej, wdowie po Wojciechu Barczyńskim, a teraz Józefa Jurdzińskiego małżonki pod Nr. 112.

2. Edwardowi Barczyńskiemu pod Nr. 2890.

3. Karolinie z Tertzowej, niegdy Klemensa Barczyńskiego rozwiedzionej małżonki pod Nr. 838/9, jako matę i główną opiekankę, oraz rzeczniczemu wyżej Edwardowi Barczyńskiemu, jako przydanemu opiekunowi nieletnich Władysława i Anny po Klemensie Barczyńskim pozostałych dzieci.

4. Ignacemu Barczyńskiemu pod Nr. 2374.

5. Anieli z Barczyńskich Józefa Gross żonie, pod Nr. 2857 w Warszawie zamieszkałym żonom, w asystencji i za upoważnieniem swych mężów czyniacym, przez Izidora Karsnickiego Patrona broniącym, sprzedana będzie w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

na Pradze pod Warszawą przy ulicy Dziwnej pod Nr. 103 i 104 na gruncie czynszowym położona, składająca się jedynie z 18,584 łokci kwadratowych, placu bowiem jako w promieniu fortu Słowieckiego leżąca, tylko drewnianymi budynkami zabudowaną być może.

Blizsze objaśnienia i warunki sprzedaży są do przejrzania w kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego wydziału III pod Nr. 549, i u podpisanego Patrona sprzedawcę popierającego w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 495 mieszkającego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 1,800 kop. 40, jako szacunku przez biegłych oznaczonego i odbędzie się przed W. Franciszkiem Garwolińskim Sędzią delegowanym, w miejscu posiedzeń rzeczono Trybunału.

W terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży d. 14 (26) Maja r. b. odbytych, wyznaczonym został termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowanego przysądzenia na dzień 23 Czerwca (10 Lipca) 1868 r.

Hipolit Glazer, Patron.

Po odbyciu dnia jak wyżej 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. drugiej publikacji i przygotowania przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 16 (28) Lipca 1868 r. godzinie 5 z południa wyznaczony został i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń rzeczono Trybunału, przed W. Garwolińskim Sędzią delegowanym, lub w razie jego wyjazdu przed tym którego Trybunał wyznaczy.

Hipolit Glazer, Patron.

N. D. 4270. W dniu 5 (17) Lipca r. b. o godzinie 10 rano, na targu za Żelazną bramą, jako to: meble jesionowe, olszowe.

W dniu 8 (20) Lipca r. b. o g. dzienne 10 rano, na targu Szwerynow zwanym, jako to: meble machoniowe.

W dniu 9 (21) Lipca r. b. o godzinie 10 rano na targu pod trzema krzyżami, fortepian palisandrowy.

W dniu 12 (24) Lipca r. b. o godzinie 10 rano, na targu pod trzema krzyżami: meble jesionowe, ławki ogrodowe sosnowe, i t. p., jako prawie zajęte ruchomości, w drodze egzekucji sądowej, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Stanisław Nawrocki, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 4287.

Nagrody Rs. 25.

W przejeździe z St. Petersburga do Warszawy w dniach 28 i 29 Czerwca (9 i 10 Lipca) r. b. pociągiem kurjerskim pierwszemu klasy, zgubiony został złoty Kolczyk z szmaragdem, naokoło otoczonym małymi brylantami. Znalazca raczy takowy zwrócić na ulicę Marszałkowską pod Nr. 1396a., mieszkania zaś 6.

N. D. 4253. Mając wyłączne prawo drukowania afiszów teatralnych, jako też wszelkich innych spektaklowych i opierając się na § 9 (lit. b.) umowy zawartej z Dyrekcją Teatrów Warszawskich, a potwierdzonej przez J.W. Hrabiego Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskim, ogłaszam z dniem dzisiejszym **abonament na wszelkie wzywy i wzmiankowane afisze i ogłoszenia.** Ktoby sobie życzył takowe posiadać, zechce zgłosić się do drukarni Teatrów Warszawskich przy ulicy Daniłowiczowskiej Nr. 495, gdzie po podaniu swego adresu i złożeniu **jednego rubla** półrocznej przedpłaty, będzie miał sobie codziennie regularnie dostawione.

Warszawa d. 2 (14) Lipca 1868 r.

10577
Jan Cotty.

N. D. 4252. **Rewers na rsr. 550** dnia 21 Listopada 1867 r. przez pana Nosorzewskiego z Repina i przez pana Bagańskiego z Skoczkowa na rzecz **Zyszy Nyrenberg** z Płocka, solidarnie wystawiony i 2-gi **rewers na rsr. 150** dnia 28 Kwietnia 1868 r. przez małżonków Nosorzewskich z Repina na rzecz to samo Zyszy Nyrenberg wystawiony, takowe rewersy w tych dniach zgubiono. Upraszam się znalazcę niech się zgłosi do Magistratu w Płocku, lub do podającego Nyrenberga, odbierze **nagrody rsr. dziesięć.**

10587